

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

► 15 Septiembre, 2016

Explosiva energía de Verdi en el Palau

El 'Réquiem' con la Sinfónica de Londres y el Orfeo Català abren la temporada

JAVIER PÉREZ SENZ, **Barcelona**
Verdi siempre es Verdi. Incluso en su *Misa de Réquiem*, lejos de la escena, late el sentido teatral y el alma lírica de un compositor que otorgó una nueva dimensión expresiva al teatro musical. Y esa teatralidad brilló de forma espectacular en la versión dirigida por Gianandrea Nosedá que el lunes abrió la nueva temporada de Palau 100 en un clima triunfal.

Al frente de la poderosa Orquesta Sinfónica de Londres y el Orfeo Català, el director italiano ofreció una lectura impac-

tante, muy operística, de hondo lirismo y explosivas dinámicas: pura emoción verdiana.

No ha sido casual la elección de un reto coral para abrir el nuevo curso. Con ella se ha presentado al nuevo director titular de los coros del Palau, el británico Simon Halsey, primera espada en la escena internacional, que compaginará el cargo con la titularidad del coro de la Sinfónica de Londres. Y el Orfeo Català, reforzado para la ocasión con las voces del Cor Jove, vivió con ilusión y entusiasmo el reto coral que marca

La Sinfónica de Londres y el Orfeo Català, durante la actuación.

el inicio de una esperanzadora etapa.

La Sinfónica de Londres es una orquesta sensacional a la que Nosedá sacó el máximo partido, recreando episodios de gran refinamiento gracias a la ductilidad de las cuerdas, la brillantez de los metales y la sonoridad, dulce pero sin empalagos, de las maderas. Fue un *Réquiem* rotundo, conducido con

tempi de vértigo, tensión dramática y avasalladora potencia, demasiada para las limitaciones acústicas del Palau.

Fue también un *Réquiem* esperanzador en el plano coral. Halsey ha insuflado nuevas energías al Orfeo Català, poco acostumbrado al estilo verdiano, pero entregado a la tarea sin reservas. El nuevo director trabaja con rigor, oficio y talen-

to en busca de la afinación exacta, la transparencia y la homogeneidad de las voces, y, aunque queda mucho trabajo por hacer, se evidenciaron mejoras en una formación que sonó más dúctil en los matices, desde el delicado *Requiem aeternam* inicial a la explosión de furia del *Dies Irae*.

Cumplieron, sin llegar a entusiasmar, los cuatro solistas vocales. La soprano Erika Grimaldi tiene una voz bella, pero demasiado ligera para salvar las exigencias de una parte que desbordó sus medios y acabó con un *Libera me* decepcionante.

La mezzosoprano Violeta Urmana salvó su cometido con más temperamento y clase que brillo en los agudos. Si que brillaron, en cambio, la nobleza de línea del bajo Michele Pertusi y los agudos del tenor Saimir Pirgu, aunque el uso de un falsete poco natural restó encanto a su notable prestación.

► 15 Septiembre, 2016

FOTOGRAFIA

TONI VALL
BARCELONA

La mirada vitalista d'Horacio Seguí a la música dels 60

Casa Golferichs dedica una exposició a l'obra del gran fotògraf català centrada en l'àmbit musical

Va fotografiar Elton John quan, com aquell qui diu, encara era un nen. Va anar a buscar Cliff Richard a l'aeroport del Prat quan encara tocava amb The Shadows. A Tom Jones el va acompanyar a la plaça del Sol per la festa major de Gràcia. Va passejar Adamo per Barcelona amb la seva moto. Amb Charles Aznavour van caminar una llarga estona abans del seu concert al Palau de la Música. Quasi ni se'n recorda però li va fer fotos a Raquel Méller quan ja era molt gran. Al jove Joan Manuel Serrat ni se sap les vegades que el va fotografiar. Els Diablos, els Salvajes, els Sirex i els Mustang enlloc se sentien més còmodes que davant de la seva càmera.

Al seu arxiu hi ha fotos dels Beatles a l'aeroport, a l'Hotel Avenida Palace i a la Monumental. Raphael, el Dúo Dinámico, Paul Anka, Jimmy Fontana, Mari Trini, Bruno Lomas, Julio Iglesias, Massiel, Tony Ronald, Los Tres Sudamericanos, tota la Nova Cançó i els Setze Jutges (Espinàs, Pi de la Serra, Guillermina Motta...). La llista és de primera divisió. Durant els anys seixanta, dècada d'espurnes de llum dins la grisor del franquisme, Horacio Seguí

(Barcelona, 1930) va fotografiar tothom del món de la música. Amb la seva inseparable Leica penjada al coll va testimoniar un període cabdal de la història de la cultura popular al nostre país.

Seguí es va convertir a partir de la dècada posterior en un imprescindible fotògraf futbolístic, sens dubte qui més i millor ha conegut els jugadors de futbol de la lliga espanyola al llarg de quaranta anys. La seva faceta musical ha quedat amb el temps

un pèl eclipsada per l'ingent tasca futbolística. Ara, l'exposició *La música dels 60 dins i fora dels escenaris*, que s'inaugura avui al Centre Cívic Casa Golferichs de Barcelona, contribueix a celebrar i reivindicar aquest patrimoni fotogràfic tan fabulós.

Fer memòria és un exercici de gimnàstica mental que entusiasma Seguí. Quan es posa a pensar es fa creus de la quantitat de gent que ha conegut i fotografiat. De seguida es treu importància i ho atribueix a una incan-

sable capacitat de treball. Per trobar els orígens de la seva entrada en el món de la música, s'ha de remuntar fins a finals dels anys cinquanta, quan treballava al Banc Hispano Amèrica i feia les fotografies per al butlletí que editava l'entitat. A les festes organitzades pel banc hi venien cantants i artistes de tota mena i Seguí en donava fe a través del seu objectiu. Això el va introduir a poc a poc en les bambolines de la faràndula. Recorda amb especial emoció les fotos en una mítica actuació conjunta de Los Cinco Latinos amb The Platters l'any 1960. Recita la tirallonga de publicacions amb què va començar a treballar: *El Correo de la Radio, Música y Canciones, Sábado Gráfico, Discópolo, Velocidad, Cine en Siete Días, El Caso...* i fins a una trentena de diaris i revistes publicaven les seves fotos. "Va ser una bogeria, ara em sembla mentida que pogués arribar a treballar tant", rememora amb emoció.

També feia fotos per a les principals discogràfiques: RCA, Hispavox, Zafiro i Belter. La seva especialitat era endur-se a passejar els cantants i els grups per Barcelona a la recerca d'espais estèticament potents per improvisar-hi la sessió de fotos. Tan podia servir una obra al mig del carrer, un guardamobles o un parc amb encant. També el Barri Gòtic, Mont-

juïc, el *rompeolas* o una estació de tren. Menció a part mereix el seu màster accelerat pels principals festivals de música del moment: Grècia, Viña del Mar, Benidorm, San Remo, Aranda de Duero, Mallorca, Màlaga i, sobretot Eurovisió. En l'edició del 1968 va presenciar en primera persona la famosa i mai prou ben explicada polèmica del *La, la, la*, escrit pel Dúo Dinámico, que Serrat es va negar a cantar en castellà i que finalment va dur Massiel al triomf. També val la pena mencionar la visita dels Beatles de principis de juliol del 1965: «Que vénen els melenuts!», ens deia el règim amb por que els joves s'esvalotessin, però allò va ser un esdeveniment bestial».

Un laboratori al safareig

Tot plegat un deversall d'experiències i d'emocions viscudes intensament per un fotògraf autodidacte que va aprendre a enquadrar, disparar i revelar gràcies als rudimentaris manuals de fotografia de l'època. El seu primer laboratori el va improvisar al safareig de casa els seus pares. Van ser uns anys irrepetibles, una escola de coneixement i de vivències professionals sempre enriquidores i algun cop dures. Com la vegada que de camí al Festival de San Remo, a la frontera entre França i Itàlia, la policia li va rete-

01. Joan Manuel Serrat fent una foto a Seguí amb la Leica que li ha deixat.

02. Massiel interpretant el *La, la, la*.

03. Peret amb el seu fill.

04. Mary Santpere i Jimmy Fontana.

05. Horacio Seguí.

HORACIO SEGÚI 05.
FRANCESC MELCION

nir el material de fotografia i va haver de desembutxacar quasi tots els diners que portava. El resultat? Els quatre dies que va ser a la ciutat italiana l'estómac li va protestar més d'una vegada. Però va valer la pena.

Són milers els records entranyables que se li acumulen a la memòria. Com per exemple veure néixer el decisiu esclat de la Nova Cançó. En aquest terreny, va ser coetani d'artistes de l'llum com Xavier Miserachs, Oriol Maspons i Colita, àmpliament i merescudament reconeguts com a fotògrafs rellevants de l'època. Seguí, junt amb altres fotògrafs com Pep Puvill i Joana Biarnés –rescabada fa poc gràcies a un fantàstic documental–, ha quedat en un discret –i injust– segon pla, segurament per haver dedicat molts més anys de la seva trajectòria professional a un terreny igualment artístic i apassionant però molt més funcional i menys lluït com la fotografia esportiva, de la qual és sens dubte el representant més experimental.

L'exposició de fotos que ara es pot veure a l'espai Golferichs, comissariada per Gemma Fàbregas, demostra la vàlua immensa de la seva mirada. Valgui tan sols la preciosa foto de Peret a casa seva amb el seu fill en braços jugant alegrement, per resumir l'esperit humanista i vital del gran Horacio. ■

BTV Notícies

14-9-2016

La pàgina web de BTV Notícies publica el *teaser* (vídeo promocional) del **concert inaugural del cicle Simfònics al Palau**, el dissabte 17 de setembre de 2016, amb el programa **“Pere i el llop amb Brodas Bros”**, i informa de la temporada 2016-17 de Simfònics al Palau.

Enllaç:

<http://www.btv.cat/btvnoticies/2016/09/14/pere-i-el-llop-brodas-bros-inaugura-cicle-simfonics-palau-musica/>

The screenshot shows the BTV Notícies website interface. The main headline is "‘Pere i el llop’, amb Brodas Bros, inaugurarà dissabte el cicle Simfònics del Palau de la Música". Below the headline is a video player showing a man on a ladder painting a mural of a boy and a wolf, with the text "PERE I EL LLOP DE PROKOFIEV" and "AMB BRODAS BROS + L'OSV I SONATZ-KIDS". To the right of the video is a BTV WhatsApp contact box with the number 638 292 297. Below the video is a list of categories: Música, Teatre, Dansa, Literatura, Cinema, Comunicació, Festes populars, and Exposicions. At the bottom, there is a section for "NOTÍCIES MÉS VISTES" with two articles: "24 persones ferides després que un autocar hagi bolcat de matinada a la ronda del Litoral" and "La via Laietana. Gran de Gràcia i 58 carrers secundaris, tallats pel Dia sense Cotxes".

The image shows two side-by-side screenshots of the BTV Notícies website, both displaying the same article. The left screenshot shows the article with a video player showing a man on a ladder painting a mural. The right screenshot shows the article with a video player showing a man conducting an orchestra. Both screenshots include the same headline, BTV WhatsApp contact box, category list, and "NOTÍCIES MÉS VISTES" section.

PALAU 100 2016/2017: MESSA DA REQUIEM DE VERDI (GRIMALDI-URMANA-PIRGU-PERTUSI-ORFEO CATALÀ-COR JOVE-LSO;NOSEDA)

POSTED ON 13 DE SETEMBRE DE 2016 1:46 BY [JOAQUIM](#)

11 ja heu valorat

La **Messa da Requiem** de **Giuseppe Verdi** és una obra extraordinària ideal per inaugurar una temporada, sobretot si es compta amb els elements que puguin garantir superar tots els reptes que per a tots ells va reservar el compositor amb quelcom més que solvència.

L'ocasió era important perquè suposava la presentació de **Simon Halsey**, el nou director dels cors de l'**Orfeó Català**, així, en plural com ens informa el programà de mà, el que vol dir que tot el projecte coral de la casa recau sota la seva responsabilitat i personalitat, per tant iniciar el seu "regnat" amb una obra coral tan protagonista, era tota una targeta de presentació, tot i que ben mirat potser hagués estat bé acabar la temporada amb aquest Rèquiem i així haguéssim copsat encara més el treball que ja es va evidenciar en aquest primer concert.

Amb l'**Orfeó Català** tot sòl no n'hi havia prou per garantir el nivell exigible en una ocasió tan especial i en lloc d'anar a buscar el reforç habitual del Cor de Cambra, el mestre **Halsey** s'ha estimat més confiar en l'excel·lent **Cor Jove** premiant d'aquesta manera l'excel·lent tasca feta per **Esteve Nabona** des de l'any 2002 que va agafar el relleu de **Conxita Garcia** que havia estat la primera directora des de la fundació del cor l'any 1986.

Ja ho anirem veient, però crec que aquesta no serà una col·laboració aïllada i el **Cor Jove**, malgrat la seva personalitat pròpia ha d'acabar sent la pedrera real de l'**Orfeó Català**, ja que aquest necessita un relleu evident. La suma dels dos cors sota un mateix

JOAQUIM

La vida, un pretext per anar a l'òpera

Post Date 13 Setembre 2016

Post Tags [Cor Jove de l'Orfeó Català](#), [Erika Grimaldi](#), [Gianandrea Nosedà](#), [Giuseppe Verdi](#), [London Symphony Orchestra](#), [Messa da Requiem](#), [Michele Pertusi](#), [Orfeó Català](#), [Palau 100](#), [Saimir Pirgu](#), [Violeta Urmana](#)

Anterior [PROMS 2016: THE LAST NIGHT o JUAN DIEGO FLÓREZ FA L'INDI.](#)

Següent [PROMS 2016: THE NIGHT BEFORE THE LAST ONE o EL RÈQUIEM DE VERDI \(Wilson-Kolosova-Pitta-Robinson;Alsop\)](#)

CERCADOR

Cerca

CERCA

L'AGENDA DE IN FERNEM LAND

*

Espai disponible per a anunciar l'activitat musical.

Interessats, poseu-vos en contacte amb mi a infernemland2007@gmail.com Accepta i tanca

Segueix

projecte no pot donar més que gratificants fruits, tot i que ahir encara era massa aviat per evidenciar-se amb engrescador entusiasme. Si que es va apreciar una tasca de conjunt, de treball a la recerca d'un so molt més corpori, dúctil i expressiu, que es va evidenciar més en les cordes masculines que en les femenines, encara massa tímides i en moments de màxima exigència, massa febles, però el treball d'equilibri i homogeneïtzació de colors, timbres i intensitats es va fer palès en molts moments, des dels encoratjadors compassos inicials en un pianíssim prou corpori per fer-se audible, als temibles crescendos i esclats d'ira divina, que malgrat evidenciar el treball que encara cal fer en les notes més agudes en forte, per tal de no posar en risc la qualitat de l'emissió i la contundència corpòria amb notes blanquinoses i projeccions escanyolides, ja denotaven un canvi i una millora, sent molts més els moments de feliç resolució que no pas els de preocupant limitació.

El **Rèquiem de Verdi** s'ha dit moltes vegades que és una òpera més del seu catàleg, però és que sota les mans de **Gianandrea Nosedà** esdevé una de les òperes més importants del catàleg verdí. Jo n'hauré escoltat molts de Rèquiem de Verdi, en gravació i en les sales de concert o al Liceu, però cap tan operístic com el que ahir ens va oferir el mestre milanès. Aquesta teatralitat tan accentuada no va beneficiar gaire a l'**Orfeo** actual, fins ara més habituat a sonoritats més toves i delíquescents i a exigències molt menys extremes i ves per on que en un concert on se'ls ha exigint tant, han estat capaços, sense ser encara el cor ideal per fer front a la versió de **Nosedà**, de cantar amb unes ganes que sobrepassaven en molt aquella voluntat de complir amb dignitat el repte que fins ara sabien que no podrien superar. Es notava il·lusió, concentració i ganes, l'actitud era tota una altra i malgrat que queda molt per fer és possible que per fi s'hagi encetat el camí correcte.

Dient que la direcció de **Gianandrea Nosedà** va ser molt teatral ja he deixat intuir que m'ha agradat, perquè aquesta obra es fa difícil entendre-la des d'una vessant espiritual i de recolliment, ja que estem davant d'un clam dramàtic contra la mort i mai l'havia escoltat tan virulent, esquíntat i irat com ahir. Un Rèquiem sense treva, amb un tempo endimoniat, amb unes dinàmiques vorejant l'accident, que sortosament no va tenir lloc, amb una intensitat sonora que en alguns moments posava en perill la integritat dels fonaments del Palau i òbviament els oïdes del públic que entre atònit, atemorit i bocabadat patia/gaudia la ira divina o l'esclat fugat d'un Sanctus vertiginós. El mestre **Nosedà** sabia que amb la fantàstica **London Symphony Orchestra** podia exigir-ho tot, perquè la precisió, afinació i qualitat sonora són màximes i el mestre va treure dels músics, veritables gemecs i sospirs d'una orquestra envejable, en estat de gràcia i predisposada en tot moment a llençar-se amb seguretat pel precipici emocional que els proposava el seu director. No sé si admirar més la brillantor dels seus metalls o l'extrema precisió de la corda capaç de seguir el vertigen desenfrenat o l'aclaparadora contundència del Dies Irae més terrible. I entremig de tanta teatralitat hi havia lloc per moments de meditació i pregària, petites illes de confort o consol en els que la corda i les fustes semblaven levitar.

Davant d'aquesta radicalitat el quartet solista corria el perill de morir esclafat entre tantes sotragades sonores, però per sort els van situar en mig de l'abarrodat hemicicle, entre l'orquestra i el cor, de tal manera que les veus es projectaven molt millor, i tot i que en algun moment van ser engolits o quedaven més anònims, van poder ser quasi sempre presents, sense necessitat de deixar-hi la vida.

Què hi fa **Erika Grimaldi** cantant la part de soprano del Rèquiem de **Verdi**? És una pregunta de difícil resposta perquè només es pot entendre des de la inconsciència més absoluta, degudament permesa i encoretjada per un director (**Nosedà**) que la destrossarà, de seguir així, en pocs anys. **Grimaldi** és una soprano lírica ideal per cantar Nanetta del Falstaff, però com que el seu volum vocal és generós, el mestre **Nosedà** la utilitza com si estiguéssim davant d'una "soprano absoluta" capaç de fer tots els rols de l'auca i jo em temo que de seguir així aviat no en farà ni un. La veu es projecta molt bé, quan no força és fins i tot bonica, però sovint quan ha de fer aguts, els força i els fa vorejar el crit. Tots sabem que **Verdi** exigia a les sopranos un cos vocal molt ampli, amb un centre consolidat i un greu que ofereixi prou consistència com per poder passejar per la zona sense parlar o obrint les vocals canviant el color. **Grimaldi** no pot assumir la part amb homogeneïtat, oferint amb una veu capaç d'altres exigències, evidents mostres

d'incapacitat per cantar amb la deguda convicció i transcendència el "Liberà me", que us de cookies Aquest web utilitza 'cookies' per millorar l'experiència de navegació. Si continueu navegant entenem que accepteu el nostre [polític](#) de cookies. Si no, feu clic a "Accepta i tanca".
Cookie Policy

d'una decepció anunciada.

AVIS IMPORTANT

A partir d'ara, els arxius d'àudio i vídeo tindran un temps de disponibilitat de descàrrega limitat, sense possibilitat de recuperació una vegada deixin d'estar disponibles

TRADUCTOR

Este blog traducido al castellano

This blog translated in English

Diesen Blog ins Deutsche übersetzt

Ce blog traduit en français

NOVETATS I RECICLATGES

IN FERNEM LAND

ELS DARRERS COMENTARIS

jordifosal on **PROMS 2016: THE NIGHT BEFORE T...**

Fernando S.T. on **Daniele Gatti i l'Orques...**

Pepa MG on **PROMS 2016: THE LAST NIGHT o J...**

Pepa MG on **NADJA MICHAEL CANTA MEDEA DE...**

Fernando S.T. on **PALAU 100 2016/2017: MESSA DA...**

SANTI on **PALAU 100 2016/2017: MESSA DA...**

colbran on **PROMS 2016: THE LAST NIGHT o J...**

Joan on **A L'ENTORN DE DIE ZAUBER...**

GLORIA ABRAS POU on **PROMS 2016: THE LAST NIGHT o J...**

colbran on **PROMS 2016: THE LAST NIGHT o J...**

colbran on **PROMS 2016: THE LAST NIGHT o J...**

Segueix

La gran **Violeta Urmana** conserva tota la categoria artística que sempre ha tingut. La veu, per errors del passat mostra tres colors diferenciats, l'agut més propi al d'una soprano gastada que al d'una mezzosoprano en plenitud, un centre vellutat de mezzosoprano com cal, i el greu una mica "poitriné" que dirien els francesos, propi de les mezzosopranos que s'han deixat temptar per tessitures pos apropiades i que després del penediment intenten recuperar amb poca sort. Tot i així **Urmana** és una gran cantant, i malgrat que la conjunció tímbrica amb **Grimaldi** no va ser del tot reeixida i no pas per culpa seva, sortosament va demostrar que encara ens pot fer gaudir de nits magnífiques, com la d'ahir.

Saimir Pirgu substituïa a Píeo Pretti. **Pirgu** es troba a Barcelona assajant el Macduff del Macbeth inaugural al **Liceu** i l'han pogut aprofitar per aquesta sobtada baixa. Em va agradar, però com sempre, li trobo aspectes a millorar que només amb una mica més de cura podrien fer que la seva prestació passés de solvent a excel·lent. El seu agut és segur i això per a un tenor és mitja vida, però també cal dir que no ho és tot i ja que no té aparents problemes en el que per a molts és un veritable trauma, podria dedicar-se a treballar millor algunes projeccions i algunes sonoritats que o bé són massa nassals o no s'emeten amb la naturalitat que les hauria d'acabar fent belles, per exemple els seus falsets, quasi obligats en el "Ostias preces", no detenen el temps i l'espai, són intents més voluntariosos que efectius. **Pirgu** és un tenor que no fa patir, però no acaba de rematar la feina i és una llàstima perquè no tenint gaires veus a l'abast, tan generoses i fàcils, no esforçar-se més per superar aquests handicaps em sembla un pecat.

Michele Pertusi potser no és el basso veridià que imposa, però canta deliciosament gràcies a una carrera belcantista de primera. No va destacar molt però tampoc va deixar d'estar mai present. Es va conjuntar molt bé amb la resta del quartet i mai va defallir, malgrat que segurament dels quatre és el que té una intensitat sonora més feble. La seva experiència cal dir que és un actiu importantíssim per assolir de manera notable els seus objectius. Un gran professional

Al final un gran èxit per tots, però especialment pel mestre **Nosedà** i també per **Simon Halsey** i els dos cors. **Nosedà** fins i tot va aconseguir uns bons segons de respectuós silenci al final i això que durant el concert hi van haver mostres preocupants i indicis de terrabastalls que no es van acabar produint, com un mòbil tot just iniciats els primers compassos inicials, alguns estossecs inoportuns o un intent immediatament frustrat d'aplaudiment després del Sanctus (algun familiar emocionat d'algun dels coristes?).

Bon inici Palau 100, l'enhorabona.

COMPARTEIX:

Related

EL REQUIEM DE VERDI INAUGURA LA TEMPORADA MUSICAL 2016/2017 DE BARCELONA A "CONCERTS"

PROMS 2016: THE NIGHT BEFORE THE LAST ONE o EL RÈQUIEM DE VERDI (Wilson-Kolosova-Pitta-Robinson;Alsop) A "CONCERTS"

PALAU 100: EL REQUIEM ALEMANY A "CONCERTS"

POSTED IN [CONCERTS](#), [MÚSICA CORAL](#), [MÚSICA RELIGIOSA](#), [PALAU](#) I TAGGED [COR JOVE DE L'ORFEO CATALÀ](#), [ERIKA GRIMALDI](#), [GIANANDREA NOSEDA](#), [GIUSEPPE VERDI](#), [LONDON SYMPHONY ORCHESTRA](#), [MESSA DA REQUIEM](#), [MICHELE PERTUSI](#), [ORFEO CATALÀ](#), [PALAU 100](#), [SAIMIR PIRGU](#), [VIOLETA URMANA](#)

2 THOUGHTS ON "PALAU 100 2016/2017: MESSA DA REQUIEM DE VERDI"

(GRIMALDI-URMANA-PIRGU-PTUSI-ORFEO CATALÀ-COR JOVE-

Us de cookies Aquest web utilitza 'cookies' per millorar l'experiència de navegació. Si continueu navegant entenem que accepteu. [Accepta l'ús de cookies](#)

SO, NOSEDA)"

jaumeM on [JOHAN BOTHA \(1965-2016\)](#)

alex on [Daniele Gatti i l'Orques...](#)

Joaquim on [Daniele Gatti i l'Orques...](#)

Joaquim on [Daniele Gatti i l'Orques...](#)

Joaquim on [Daniele Gatti i l'Orques...](#)

IN FERNEM LAND AL MÓN

CERCA PER CATEGORIES

Selecciona la categoria

CALENDARI

Setembre 2016						
M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		
« ago						

FINS AQUEST MOMENT A IN FERNEM LAND

4,802,240 visites

PÀGINES AMB ELS MILLORS FILS

PROMS 2016: THE NIGHT BEFORE THE LAST ONE o EL RÈQUIEM DE VERDI (Wilson-Kolosova-Pitta-Robinson;Alsop)

PROMS 2016: THE LAST NIGHT o JUAN DIEGO FLOREZ PITT

Segueix

SANTI

13 DE SETEMBRE DE 2016 A LES 12:01

Respon

L'orquestra i Nosedà de fàbula

Urmana, Pirgu, Pertusi i Grimaldi, per aquest ordre.

Els dos cors bé, més justets en els moments de plenitud i ajudats o perjudicats, depenent de com s'escolti, per un col·lapse acústic que em va fer patir per la integritat dels timpans del personal.

El Dies Irae impressionava molt i feia por de veritat. Déu sota els ulls de Nosedà estava molt enfadat.

Una gran nit

★ M'agrada

Fernando S.T.

13 DE SETEMBRE DE 2016 A LES 15:43

Respon

A mi manera de entender esta obra, no me gustaron los solistas tanto como a ti.

Lo de Nosedà es otro tema y ante la contundencia de su propuesta solamente cabe aplaudir sin reparos.

Es cierto lo que dices cuando te refieres a que una dirección más lírica y menos radical hubiera favorecido al Orfeo y al Cor Jove, pero también lo es que esa dirección los elevó hasta cotas que hacía años que no alcanzaban. Bravo por Nosedà y por los responsables del Palau por poner el Coro de la casa en manos de un director de prestigio.

Finalmente una pregunta ¿Qué hay que hacer o a que ente superior nos hemos de encomendar para tener aquí una orquesta como la LSO?

Y una sugerencia a los responsables de la sala: Con la temperatura veraniega, una sala a rebosar y un escenario donde no cabía ni un alfiler, mantener el aire acondicionado bajo mínimos fue asfixiante, para futuras sesiones ténganlo en cuenta.

★ M'agrada

DEIXA UN COMENTARI

Escriu aquí el comentari...

TAMARA WILSON CANTA WAGNER (Brünnhilde) ALS PROMS 2016

PALAU 100 2016/2017: MESSA DA REQUIEM DE VERDI (Grimaldi-Urmana-Pirgu-Pertusi-Orfeo Català-Cor Jove-LSO;Nosedà)

Daniele Gatti i l'Orquestra del Concertgebouw: inauguració de la temporada 2016/2017

La Gustav Mahler Jugendorchester, Christian Gerhaher i Philippe Jordan interpreten a Bach i Mahler

SCHUBERTÍADA DE VILABERTRAN 2016: MAURO PETER I HELMUT DEUTSCH INTERPRETEN DIE SCHÖNE MÜLLERIN

JOHAN BOTHA (1965-2016)

EL REQUIEM DE VERDI INAUGURA LA TEMPORADA MUSICAL 2016/2017 DE BARCELONA

SCHUBERTIADA DE VILABERTRAN 2016: MATTHIAS GOERNE ALEXANDER SCHMALCZ

SEGUEIX-ME A TWITTER

Tuits de @InFernemLand

Joaquim
@InFernemLand

TAMARA WILSON CANTA WAGNER (Brünnhilde) ALS PROMS 2016

ximo.wordpress.com/2016/09/15/tamara-wilson-canta-wagner-brunnhilde-als-proms-2016/

Incrusta-ho

Mostra-ho al Twitter

IN FERNEM LAND A FACEBOOK